

[Per Stig Møller]

at være i god overensstemmelse med dansk retspraksis og dansk juridisk litteratur.

Vi er tilfredse med, og vi finder det godt, at EF hermed fortsætter sine harmoniseringsbestræbelser, uagtet konventionen i sig selv udgør en af Romtraktaten uafhængig retsakt. Det er derfor positivt for os, at flere lande inden for EF ønsker at tilnærme sig denne konvention.

Det forekommer ligeledes positivt, at gennemførelsen af lovforslaget hverken vil medføre mere styring oppefra eller nogen dyrere administration, men alene en harmonisering landene imellem til fordel for borgerne, der får en tydeligere og sikrere retsbeskyttelse. Det er jo altid til fordel for den enkelte borger, at retstilstanden er afklaret, og at man oven i købet selv har afgjort ved lovvalg, hvorledes eventuelle konfliktspørgsmål senere skal klares.

På denne baggrund ser vi frem til en drøftelse i udvalget og til afklaring af enkeltspørgsmål og specifikke vanskeligheder, idet jeg altså skal konkludere over for ministeren, at vi kan gå ind for forslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal heller ikke gå ned i substansen af de spørgsmål, dette lovforslag rejser. Vi kan i venstre tilslutte os det, men vil naturligvis meget gerne have den gennemgang, som blev stillet os i udsigt ved førstebehandlingen i forrige folketingssamling.

Der er imidlertid et enkelt spørgsmål, som dengang blev diskuteret noget. Det var spørgsmålet om kredsen af lande, der tilslutter sig den konvention, der her er tale om.

Der er naturligvis en interesse hos alle, tror jeg, i, at reglerne, hvordan de så end bliver udformet, kommer til at gælde for så mange lande som muligt. Hr. Povl Brøndsted, der dengang holdt min ordførertale på mine vegne, refererede, at jeg i og for sig syntes, at det havde været bedre, om det spørgsmål var taget op i Europarådssammenhæng. Der har vi 21 lande, hvorimod vi i EF-kredsen kun har 10 lande. Der er intet til hinder for, at lande uden for de 10 landes kreds tilslutter sig denne konvention, og jeg kan fortælle, at siden vi havde førstebehandlingen, har jeg haft sagen oppe i Europarådets juridiske udvalg, som jeg er formand for, og der kører nu en sag, hvor vi forsøger

at få de parlamentarikere, som kommer fra lande, der ikke er med i EF-kredsen, til i de hjemlige hovedstæder at presse på for, at deres lande sørger for at tilslutte sig konventionen.

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om der var mulighed for, at regeringen også tager et initiativ i den henseende og meget gerne i Europarådets ministerkomité, for det vil nok fremme processen noget. Hvis det sker i Europarådets ministerkomité, behøver man formentlig ikke at tage det op også i nordisk sammenhæng. Der er dog spørgsmålet om Finland, så regeringen kunne måske overveje, om man kunne gøre noget tilsvarende i Nordisk Råd. Jeg vil gerne, om justitsministeren havde mulighed for at tage stilling til det nu, og hvis ikke, komme med en førstemelding; så er det jo noget, vi kan drøfte senere hen i retsudvalget.

Leif Hermann (SF):

Det forslag, der ligger her, er jo, som det er nævnt af flere foregående ordførere, særdeles kompliceret. Men det er kompliceret på mange måder, bl.a. fordi det emneområde, vi drøfter, er den internationale privatrets regler, og det anses blandt jurister for at være noget af det mere tunge stof. Det er således i forvejen både svært og uoverskueligt. Dernæst må man nok sige, at en stillingtagen til dette kompliceres af det forhold, at det er en konvention, vi snakker om. Vi kan ikke stille ét eneste ændringsforslag til den. Det er en situation, hvor vi er nødt til at tage det hele eller forkaste det hele.

Yderligere besværliggøres teksten i hvert fald for os af det forhold, at konventionen i princippet er en ganske almindelig mellemfolkelig aftale i lighed med andre internationale aftaler, men samtidig er den altså et EF-anliggende. Det er ikke blot, fordi den er indgået mellem EF-landene, men også fordi den, så vidt jeg kan se, er forbeholdt EF-starterne, og fordi fortolkning af konventionens tekst i retstvister er endeligt forbeholdt EF-Domstolen.

Jeg bemærkede, at venstres ordfører under den oprindelige førstebehandling refererede til det, hr. Bjørn Elmquist var inde på før. Vi vil ligeledes i udvalget forsøge at få undersøgt dette spørgsmål noget nærmere, ikke mindst for at få bekræftet eller afkræftet,